

7. A jelen eljárás során megállapított kötelezettségzegés orvoslása céljából az olasz hatóságok kijelentették először azt, hogy az alap fellépése iránti kérelem benyújtására rendelkezése álló határidőt tizenkét hónapra akarják meghosszabbítani, majd pedig azt, hogy hatályon kívül kívánják helyezni.
8. Az Olasz Köztársaság Hivatalos Lapjában közvetlenül a potenciális érdekeltek tájékoztatása céljából közzé is tettek egy közleményt arról, hogy az említett határidő hatályon kívül helyezéséig a fogyasztók védelmének biztosítása céljából a garanciaalap fellépése iránti kérelmek bármikor benyújthatók.
9. A Bizottság azon az állásponton van, hogy ezen intézkedések, noha a megállapított kötelezettségzegés következményei orvoslásának dicséretes kísérletét valósítják meg, nem elegendők azon kockázat kiküszöbölésére, hogy a szervezett utazáson részt vevő fogyasztók elveszítsék a szervező fizetéseképtelensége esetén a tényleges védelemhez való jogukat.
10. A jogbiztonság teljes garantálása érdekében, lehetővé téve a magánszemélyek számára, hogy megismerjék jogaikat azok teljes terjedelmében és azokat a bíróságok előtt érvényesíthessék, valamely irányelv rendelkezéseit hatékonyan, specifikusan és vitathatatlan egyértelműséggel kell végrehajtani, nem pedig egyszerű igazgatási gyakorlatok által, amelyek a nemzeti közigazgatási szerv mérlegelésének függvényében módosulhatnak.
11. Az, hogy az olasz jogrendben egymás mellett létezik egyrészt egy olyan, formálisan hatályon kívül soha nem helyezett rendelkezés, amely három hónapos jogvesztő határidőt ír elő az alap fellépése iránti kérelem benyújtására, másrészt a közigazgatási szerv azon közleménye, amely felszólítja az érdekelteket arra, hogy e határidőtől tekintsenek el, nyilvánvaló bizonytalansági helyzetet eredményez a szervezett utazáson részt vevő fogyasztók számára.

(¹) A szervezett utazási formákról szóló, 1990. június 13-i 90/314/EGK tanácsi irányelv (HL L 158., 59. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 10. kötet, 132. o.)

A Symvoulio tis Epikrateias (Görögország) által 2009. április 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — „Enosi Efopliston Aktploias”, „ANEK”, „Minoikes Grammes”, „N.E.Lesbou”, „Blue Star Ferries” kontra Ypourgos Emborikis Naftilias

(C-122/09. sz. ügy)

(2009/C 141/52)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Symvoulio tis Epikrateias

Az alapeljárás felei

Felperesek: „Enosi Efopliston Aktploias”, „ANEK”, „Minoikes Grammes”, „N.E.Lesbou”, „Blue Star Ferries”

Alperes: Ypourgos Emborikis Naftilias

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) „Az EK 10. cikk második bekezdése és az EK 249. cikk második bekezdése értelmében: i) a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról szóló, 1992. december 7-i 3577/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 364.) alkalmazása alól való, ugyanezen rendelet 6. cikkének (3) bekezdésében Görögország vonatkozásában előírt átmeneti mentesség időtartama alatt, 2004. január 1-jéig a görög jogalkotónak tartózkodnia kellett-e a 3577/92 rendelet 2004. január 1-jétől és ezen túl Görögországban történő teljes és hatékony alkalmazását súlyosan veszélyeztető rendelkezések elfogadásától; ii) joga van-e a magánszemélyeknek, hogy a szóban forgó rendeletre hivatkozzanak a célból, hogy vitassák a görög jogalkotó által 2004. január 1-je előtt elfogadott olyan rendelkezések érvényességét, amelyek súlyosan veszélyeztetik e rendelet teljes és hatékony alkalmazását Görögországban 2004. január 1-jét követően?”
- 2) „Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén, amennyiben 2004. január 1-jétől súlyosan veszélyeztetett a 3577/92 rendelet teljes körű alkalmazása Görögországban azon okból, hogy a görög jogalkotó 2004. január 1-je előtt olyan kimerítő és állandó jellegű rendelkezéseket fogadott el, amelyek nem írják elő, hogy 2004. január 1-jétől kezdve hatályukat veszítik, és ellentétesek a 3577/92 rendelet rendelkezéseivel?”
- 3) „Az első és a második kérdésre adott igenlő válasz esetén, a 3577/92 rendelet 1., 2. és 4. cikke lehetővé teszi-e olyan nemzeti rendelkezések elfogadását, amelyek értelmében a hajótulajdonosok csak meghatározott, a jogterületen hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság által évente kijelölt útvonalakon nyújthatnak tengeri kabotázs szolgáltatást, egy olyan engedélyezési rendszer keretében kibocsátott előzetes hatósági engedély birtokában, amely a következő jellemzőkkel rendelkezik: i) a szigeteket kiszolgáló valamennyi útvonalra vonatkozik, különbségtétel nélkül, ii) a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak lehetőségük van, hogy elfogadjanak egy hajó meghatározott útvonalon történő forgalomba helyezésének engedélyezése iránti kérelmet, mérlegelés útján, az alkalmazott kritériumok előzetes meghatározása nélkül, egyoldalúan módosítva a kérelemnek a járatsűrűsége, a szolgáltatás felfüggesztésének időtartama és a bérletre vonatkozó elemeit?”
- 4) „Az első és a második kérdésre adott igenlő válasz esetén, az EK 49. cikk értelmében a szolgáltatásnyújtás meg nem engedett korlátozásának minősül-e az a szabályozás, amely előírja, hogy az a hajótulajdonos, aki számára a közigazgatási szerv a hajó meghatározott útvonalon történő forgalomba helyezésére vonatkozó engedélyt adott ki (kérelmét eredeti formájában elfogadva, vagy ennek egyes elemeit a hajótulajdonos beleegyezésével módosítva), főszabály szerint köteles a szóban forgó útvonalon a szolgáltatást megszakítás nélkül nyújtani egy éves időszakon keresztül, és e szolgáltatás megkezdése előtt, e kötelezettség teljesítésének biztosítékaként, köteles garancialevelet letétbe helyezni, amely biztosíték teljes vagy részleges behajtására akkor kerül sor, ha e kötelezettséget nem megfelelően, vagy egyáltalán nem teljesítették?”